

Tvärprofessionellt projekt på KI får läkare att mogna som lärare

Karolinska institutet (KI) satsar på sina lärare. Målet för ett två-årigt projekt är mogna och reflekterande lärare som kan motivera och inspirera sina studenter men också främja undervisningsklimatet på hela KI.

II – Jag behöver inte vara så ortodox utan vågar experimentera och prova nya metoder i undervisningen.

Det säger Björn Eriksson, kardiolog och linjestudierektor på Huddinge Universitetssjukhus. Numera händer det att han tar in skönlitteratur i undervisningen, och hans övergripande mål är att få studenterna att reflektera.

Han är en av ett trettiotal universitetslärare från KI som ska vidga och fördjupa sina pedagogiska insikter och färdigheter i projektet Framtidens lärare.

Annelie Brauner, klinisk mikrobiolog och ansvarig för utbildningen i klinisk mikrobiologi på Karolinska sjukhuset och Danderyds sjukhus, och Ewa Ehrenborg, läkare och forskare i kardiovaskulär medicin samt programansvarig för den biomedicinska utbildningen på KI, håller med Björn Eriksson. Alla tre vittnar om att de blivit modigare och vågar närma sig sina studenter på ett mer avspänt sätt efter sitt första år i KIs projekt Framtidens lärare.

Tvåårigt projekt

I projektet, som ska pågå i två år, deltar ytterligare 24 lärare från KIs utbildningsprogram: alltifrån sjukgymnaster, biomedicinska analytiker och logopeder till läkare. Två dagar i månaden träffas gruppen tillsammans med föreläsare från andra universitet runt om i Sverige och Norden. Gruppen är också indelad i mindre, multiprofessionella seminariegrupper med utomstående handledare.

Singa Sandelin Benkö, professor emerita vid KI och som leder projektet, säger att detta är en väldigt ambitiös utbildning som syftar till personlig pedagogisk utveckling.

– Kursen är så lång just för att deltagarna ska hinna reflektera och ha tid att utveckla sin identitet som universitetslärare.

De flesta av deltagarna i Framtidens lärare har redan lång erfarenhet av undervisning. Annelie Brauner, Björn Eriksson och Ewa Ehrenborg har alla ett administrativt och pedagogiskt ledningsansvar inom sina ämnesområden och de två förstnämnda har nyligen fått Medicinska föreningens handledarpris

för bästa pedagogiska insats vid KI.

– För den som redan har undervisat finns en bas att utgå ifrån, man känner till sina svagare sidor, man känner till sina behov, säger Singa Sandelin Benkö.

Hon poängterar också vikten av att projektet är multiprofessionellt. Något som uppskattas mycket av deltagarna trots att många initialt var lite skeptiska till det konceptet.

– I synnerhet läkarna är vana vid att kurser görs för dem exklusivt.

För dem är det viktigt att det går snabbt, att det är effektivt och överblickbart med en gång. Men den här kursen är inte sådan, så det har varit en prövotid för läkarna att ge sig till tåls och att ge sig tid.

»Ensam som lärare«

– Jag kände tidigare till väldigt lite om andra utbildningar även om jag under åren har undervisat apotekare, sjuksköterskor och biomedicinare, säger Annelie Brauner.

– Man är ganska ensam som lärare på KI, vi har egentligen ingen att bolla idéer med. Det har varit en otrolig styrka att kunna göra det med läkarkolleger och lärare från andra utbildningar.

Och att lärarna ska bygga upp ett nätverk att hämta kraft och inspiration från

Foto: Max Danielson

»Pedagogik är inte bara ett universitetsfenomen utan mycket allmängiltigt«, säger Annelie Brauner (i mitten), som tillsammans med kollegerna Ewa Ehrenborg och Björn Eriksson deltar i KIs projekt Framtidens lärare.

även i framtiden är en uttalad tanke med projektet. Inte minst för att undvika att falla tillbaka i gamla hjulspår.

I kursen ingår också ett projektarbete. Björn Eriksson arbetar med ett läromedel i akutmedicin som grundar sig på s k case-metodik. Ewa Ehrenborg och Annelie Brauner planerar en frivillig kurs för studenterna på utbildningarna till läkare, biomedicinare, teknologer och tandläkare. På så vis lär studenterna känna varandras kompetens och samarbeta om väsentliga kliniska frågeställningar.

– Vi hade aldrig kunnat göra detta om vi inte hade träffat varandra på den här kursen, säger Ewa Ehrenborg.

Sara Hedbäck

sara.hedback@lakartidningen.se

Franska allmänläkare protesterar

II Tiotusentals franska allmänläkare demonstrerade nyligen i Paris. Dessutom har en stor del av de privatpraktiserande familjeläkarna inlett vilda aktioner. De höjer sina arvoden utan tillstånd från Försäkringskassan och strejkar på kvällar och helger.

– I Frankrike har löntagarna fått 35-timmarsvecka. Själv är jag tvungen att arbeta mer och mer och tjänar ändå bara mindre. Det säger Jean-Marc Rehby, läkare och språkrör för en omfattande proteströrelse, som har spridit sig över hela landet.

Allmänläkarna får 18:50 euro för ett patientbesök på mottagningen och

20:58 för ett hembesök. De anser att tarifferna är under all värdighet och kräver 20 respektive 30 euro. Men missnöjet rör sig inte bara om pengar.

– Det handlar också om en allmän trötthet, som beror på att vi tvingas ägna alltmer tid åt administrativa göromål och socialt arbete. Vi vill ha mer tid för patienterna, säger Jean-Marc Rehby.

Opinionsundersökningar visar att en majoritet av franska folket stödjer läkarna. Regeringen har däremot hittills sagt nej till kraven.

Anna Trenning-Himmelsbach
frilansjournalist